

Sveriges minsta minkfarm Norra latins sommarparadis.

1939

På Björkö-Arholma finns inte endast Skandinaviens största minkfarm, där finns också världens minsta och unikaste minkfarm! Där kan man få se upp till ett fyrtiototal minkar — det är hela besättningen — sitta sedsamt vid ett bord i sin inhägnad, iförda gymnastikbyxor och Norra latins gula tröja med NL-emblemet, flitigt pluggande matte, tyska o. s. v. under sträng uppsikt av en med snabbskjutande luftböss beväpnad övermink...

Att vara minkig betyder på Stockholmsk skolpojkslang att vara svag i ett eller annat ämne. Är man alltför minkig, rullar man, och sen finns det bara en hjälp — ferieläsning. Är man lycklig nog att ha kunnat säkra sig en plats av de sjuttio, som Norra latinarnas eget sommarhem på Björkö har att bjuda, hamnar man alltså i dess "minkfarm", vilket är uttytt ferie-skola. Den som allt annat ledd av kamrater...

Men den i sitt slag unika sommarlovskolonien vid Björkö-Marum är egentligen ej i första hand till för de "minkiga" utan de mindre bemedlade pojkarna eller andra, som annars skulle få tillbringa sin sommar i staden. Dessa utgöra i medeltal 200 av Norra latins 800 elever, en skrämmande hög siffra i synnerhet om man tänker på, att detta gäller endast en av Stockholms 14 högre allmänna undervisningsrättningar.

T. v. en v.olsk bild av världens minsta minkfarm med några av "minkarna" i djup koncentration under uppsikt av den luftbössbeväpnade överminken. T. h. stående husmor fr. Nyberg och hennes flinka och glada köksbataljon.

Norra latinerna lär väl vara de första, som helt på eget initiativ sökt göra något åt detta problem. I fjol lyckades de som bekant få arrendera en nedlagd BD-koloni på Barnens Ö. 25 tunnland skog, 2 tunnland trädgård och sandstrand i söderläge, gamla men användbara byggnader. Ett paradis för pojkar. I år ha de redan hunnit med så många förändringar och förbättringar, att inte ens kuratorn, kandidat Bruce, kan räkna upp dem alla. Och allt ha pojkarna själva skaffat — en del genom att vädja till f. d. Norra latinarnas lojalitet mot sin gamla skola, det mesta dock genom eget arbete.